

Ørnejakt, historie fortalt av Alf Gabrielsen

Alf (23.01.27) og **Sigurd** (16.12.28) **Gabrielsen** var nok litt kjent for store bragder når det gjaldt utforsking av nye og spennende påfunn.

Ett av disse påfunn var å hente ned en ørneunge fra ørnereiret øverst i Stordalsfjellet. Årstallet var ca. 1941.

Alf ble organisert og planlagt – det beste og nyeste tau, nyinnkjøpt av Arne, ble påført knuter med en viss avstand mellom for å få godt tak under klatringen.

Ørnereiret var nøyaktig lokalisert og ørneungen observert.

Alf og Sigurd gikk den lange veien opp i fjellet og kom på oversiden av der reiret var lokalisert.

Som rimelig var, siden Alf var eldst, ble det han som skulle klatre ned for å hente ørneungen.

Sigurds oppgave var å holde tauet oppe på fjellet.

Alf strevde og klatret og fikk seg en stor overraskelse da han kom utafør hammeren / fjellet og oppdaget at det var så stort utheng på fjellet at ørnereidet var flere meter unna. Ved å få sleng i tauet klarte han å nå tak i et bjørkekratt ved siden av reiret, og slik klarte han å klatre opp på hylla der reiret lå.

Han tok ørneungen, pakket den i genseren og festet genseren til tauet, for så å få Sigurd til å dra opp ørneungen.

Deretter firte Sigurd ned tauet for at Alf skulle klatre opp igjen. Skrekken ble stor da Alf oppdaget at det var flere meter ut til tauet og derfor umulig å nå tak i. Sigurd løste dette ved å feste en stein i enden av tauet og klarte slik å få til sleng i tauet slik at Alf til slutt klarte å fange dette.

Alf klatret til slutt opp i sikkerhet.

Det må nevnes at ørna hele tiden prøvde å beskytte ungen sin ved å fly så truende nær Alf som mulig, men Alf var overlegen ørna.

Det må også nevnes at Alf ikke hadde noen form for sikkerhetsbelte, men måtte stole fullt på egen styrke i hendene da han klatret opp og ned tauet etter hendene.

Ørna ble både tam og stor, men måtte senere avlives da den skremte naboer i Alvenes ved å komme for nær da den lærte å få mat av menneskene.

Alvenes 2001
Jens Berglund